

Tan vỡ

■ nguyên hữu vịnh

Bến cũ xa rồi, thuyền lênh đênh,
Về đâu bóng tối hơi tình nhân?
Yêu chi vội vã, tình chưa đậm!
Đã vội chia lìa, cuộc bể dâu?

Đừng trách trời cao nở đoá đầy,
Tủi hờn duyên phận, hóa thơ ngây
Ông Tơ, Bà Nguyệt, xe duyên lộn
Má đào một kiếp bạc hồng nhan.

Em đã đi rồi, anh lại đây,
Tìm trong kỷ niệm, thoáng hao gầy,
Thu này đã đến, bao Thu nữa?
Biên biệt chim xa, lặn bóng tà.

Anh đi tìm lại tình yêu cũ,
Như bóng mây mờ thoáng bay qua,
Hương xưa phảng phất còn đâu đó,
Cảnh cũ, người xưa một mái nhà.■